

“Para servir, servir”

Poruka sv. Josemarije o
služenju.

29. Siječanj

I ti imaš profesionalni poziv koji te "tjera naprijed". – I baš je taj poticaj mamac za ulov ljudi.

Imaj, stoga, ispravnu nakanu i nastoj zadobiti sav mogući profesionalni ugled, na službu Bogu i dušama. Gospodin računa i na "to". (Brazda 491)

Kao moto za vaš rad predlažem vam: *Para servir, servir.* (Neprevodiva igra

riječi, jer izraz "servir" u španjolskom ima dvostruko značenje: "služiti" i "biti sposoban za nešto", što dopušta dvojaki prijevod: "za služenje se mora biti sposoban", ili obratno: "Da bi se bilo sposobnim, mora se služiti".) Jer da bismo ostvarili neku namjeru, na prvom mjestu moramo učiti kako da rad dovedemo do kraja. Ne vjerujem u dobre namjere čovjeka koji se ne trudi da se stručno osposobi da bi dobro obavlja posao koji mu je povjeren. Nije dovoljno htjeti dobro činiti, već treba i znati činiti dobro. I ako zaista želimo, onda će se ta želja odraziti u našem zalaganju da uložimo potrebna sredstva i da stvari ostavljamo dovršene, i to s ljudskom savršenošću.

Ali i ta ljudska sposobnost i ta stručna nadležnost u ostvarivanju vlastitog rada moraju biti nošene obilježjem koje je bilo osnovno u radu svetoga Josipa i koje bi trebalo

biti osnovno u radu svakog kršćanina: to je duh služenja, želja da nam rad nije bio rad koji je vodio prema samopotvrđivanju, iako je njegov život prepun rada u njemu oblikovao zrelu i precizno ocrtanu osobnost. Patrijarh je radio sa sviješću ispunjavanja volje Božje i pred očima je imao blagostanje onih njemu povjerenih – Isusa i Marije -, također svih stanovnika maloga Nazareta. (Susret s Kristom, 50-51)
